

Μακάρειος, ὃν ἔξελέξω καὶ προσελάβω, κατατκῶσαι ἐν
ταῖς ἀνθαῖς σκ. πλιθητόμεθα ἐν τοῖς αγαθοῖς τῷ οἴκῳ
σα. Αὕτιος ὁ ναός σα, Θαυματὸς ἐν διαμορφώῃ. Εἴπα-
κεν γον ήμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ήμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῷ
περάτων τῆς γῆς, καὶ τῇ ἐν θαλάσσῃ μακρά. Εἴπιμα-
ζων ὅρη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτὲς, πελεζωμένος ἐν διωκείᾳ.
Οἱ σωταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἥχεις κυράτων
αὐτῆς τίς ναούσηται; Γαραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φο-
βιδήσονται οἱ κατοικεῖτες τὰ πέρατα δόπο τῷ σημείῳ
σα. Ὁρέος πορώιας, καὶ ἐσσέρας τέρφεις. Εἴπετο δὲ τὴν
γῆν, καὶ εἰμέθυσας αὐτὴν. Εἴπλιθωας τὰ πλεύτισμα αὐ-
τὴν. ὁ ποταμὸς τὸ Θεῖον πληρώθη ὑδάτων. Ητοί μαστι-
τὴν ἔσοφην αὐτῷ, ὅτι ἐπος οὐτιμασία. τὰς ἀντακας
αὐτῆς μέθυσον. Πλιθων τὰ ψυχημάτα αὐτῆς. Εἴν ταις
σαγόσιν αὐτῆς δέρφανθήσεται αιατέλλοσα. Εὐλογίσεις
τὸν σέφακον τὸ ἐνιαυτό τῆς χριστού σα, καὶ τὰ πεδία
σα πλιθησονται πιόπιτος. Πιανθήσονται τὰ ὄραια τῆς
ερήμου, καὶ αγαλλίασιν οἱ βρυνοὶ πελεζώσονται. Ενεδύ-
σαντο οἱ κεροὶ τῷ προβέπτων, καὶ αἱ ποιλάδες πλιθυ-
νύσι σιτον· κεκράξονται, καὶ ἦν υμνήσασιν.

Εἰς τὸ τέλος.

Ω ΔΗ ΨΑΛΜΟΥ.

Ἀναστάσεως. Ξέ. 65.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα οὐ γῆ, φάλατε δὲ τῷ
οὐόματι αὐτὲς. Δότε δόξαν ἐν αἰνέσσει αὐτές. εἴπατε
τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σα. Εἴν τῷ πλιθει τῆς δυ-
νάμεώς σα φύσονται σε οἱ ἔχθροι σα. Πᾶσαι γῆ προσ-
κυνητάτωσαί σοι, καὶ φαλάτωσαί σοι. Φαλίτωσα δὲ
τῷ οὐόματι σα ὑψίσε. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Θεῷ
ὡς φοβερὸς ἐν βελαῖς ὑπὲρ τῆς Τίχης τῷ αὐθρώπων. Οἱ
ματικτρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελό-
σονται ποδί. Εκεὶ δέρφανθήσομεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπό-

ζοτο